

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΔΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ,

Ἄμοιβή ὀπλιτῶν Κυπριακοῦ Στρατοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ τοῦ Στρατοῦ τῆς Δημοκρατίας Νόμου, 1961.

Ὀπλίται : Βασικὸν χορήγημα	Μηνιαῖα χορηγήματα δι' ἐξαρτώμενα πρόσωπα		
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι	Πέραν τῶν δύο ἐξαρτωμέ- μένων
£10	£8	£13	£16

ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥ.

Βασικὸν χορήγημα	Αὔξεις ἀναλόγως ἐξαρτωμένων	
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι ἢ πέραν τῶν δύο
£1.200 μίλς	£0.600 μίλς	£0.900 μίλς

ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΘΕΝΤΟΣ ΝΕΟΥ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥ.

Βασικὸν χορήγημα	Αὔξεις ἀναλόγως ἐξαρτωμένων		
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι	Πέραν τῶν δύο ἐξαρτωμένων
£1.800 μίλς	£0.900 μίλς	£1.200 μίλς	£1.500 μίλς

Ἄριθμὸς 231

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (ΞΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ) ΝΟΜΟΣ, Ἄρ. 58 ΤΟΥ 1961

Κανονισμοὶ γενόμενοι θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀσκοῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου τοῦ 1961 παρεχομένης αὐτῷ ἐξουσίας, ψηφίζει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι δεῖν νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1964.

2.—(1) Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κειμένου, ὁ ὅρος—

«ἀποδοχαί» σημαίνει πάσας τὰς ἀποδοχάς, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Νόμου, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει ἀποδοχάς ἐξ ἀξιώματος ἢ μισθωτῆς τινος ὑπηρεσίας κατεχομένης ὑπὸ τινὸς προσώπου ἐν τῇ ἀσκήσει ἐπιτηδεύματος, θιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπαγγέλματος ὁσάκις—

(α) εἴτε αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ρηθέντος ἀξιώματος ἢ ὑπηρεσίας ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προσώπου ἐκείνου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ἢ ὀφελῶν ἐκ τῆς

ἀσκήσεως τοῦ ρηθέντος ἐπιτηδεύματος, βιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς σκοποὺς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος διὰ τὸ ἔτος 1964 καὶ τὰ ἐπόμενα φορολογικὰ ἔτη, ἢ

- (β) τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ μισθωτὴ ὑπηρεσία εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε αἱ ἐξ αὐτῆς ἀποδοχαὶ κανονικῶς θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ἢ ὀφελῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ρηθέντος ἐπιτηδεύματος, βιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου ἐπαγγέλματος·

«πίνακες παρακρατήσεως φόρου» σημαίνει τοὺς πίνακας τοὺς ἐτοιμασθέντας ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 (1) (α) τοῦ Νόμου·

«ὄλικὸν ἐτησίων ἐκπτώσεων» σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν, εἰς ὃ δέον νὰ προστεθῇ τὸ ὄλικὸν πασῶν τῶν ἐκπτώσεων εἰς ἃς πρόσωπόν τι δικαιουται θάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 17, 19 καὶ 20 τοῦ Νόμου.

(2) Πᾶσα ἀναφορὰ ἐν τοῖς Κανονισμοῖς τούτοις εἰς πρόσωπον ἀποζῶν ἐκ μισθωτῆς ὑπηρεσίας περιλαμβάνει καὶ πᾶν πρόσωπον λαμβάνον σύνταξιν, αἱ δὲ λέξεις «ἐργοδότης» καὶ «ἀποδοχαὶ» δέον νὰ ἐρμηνεύωνται ἀντιστοίχως.

3. Ἐκαστὸν πρόσωπον ἀποζῶν ἐκ μισθωτῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ λαμβάνει ἀποδοχὰς ὑπερβαίνουσας τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν κατ' ἔτος, θὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν ἐργοδότην του, ἐπὶ τῇ πρώτῃ λήψει ἀποδοχῶν παρ' αὐτοῦ καὶ μετέπειτα κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καθ' ὃ τελεῖ ἐν μισθωτῇ ὑπηρεσίᾳ, δηλώσιν δεικνύουσαν τὰς ἐκπτώσεις τὰς ὁποίας ζητεῖ διὰ τὴν σύζυγον, τέκνα καὶ ἀσφάλιστρα ζωῆς ὡς καὶ ἄλλα ἀσφάλιστρα ἐπὶ ἐντύπου ὅπερ ἤθελε καθορίσει ὁ Ἐφορος. Ἐὰν τοιοῦτός τις μισθωτὸς εἶναι ἕγγαμος γυνή, αὕτη ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ δηλώσει τῆς τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συζύγου τῆς ὡς καὶ ἐὰν συζῆ μετ' αὐτοῦ ἢ ὄχι.

4.—(1) Ἐπὶ τῇ λήψει παρὰ μισθωτοῦ τινος δηλώσεως γενομένης θάσει τοῦ Κανονισμοῦ 3, ὁ ἐργοδότης θὰ καθορίσῃ ὡς ἀκολουθῶς ποῖον ποσὸν τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐκάστην περιοδικὴν καταβολὴν ἀποδοχῶν :

(α) ἐν τῇ περιπτώσει μισθωτοῦ ὅστις ἀμειβεται μηνιαίως, διὰ διαιρέσεως τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ δώδεκα·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει μισθωτοῦ ὁ ὁποῖος ἀμειβεται καθ' ἡμέραν ἢ ἐβδομαδιαίως, διὰ διαιρέσεως τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ πενήκοντα δύο,

καὶ θὰ καταχωρίζη τὸ οὕτως ἐξευρισκόμενον ποσὸν (ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναφερόμενον ὡς «αἱ ἐλεύθερα φόρου ἀποδοχαὶ») ἐν τῷ οἰκίῳ χώρῳ τῆς δηλώσεως, καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἀποστέλλῃ τὴν δήλωσιν πρὸς τὸν Ἐφορον.

(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀποδοχαὶ καταβάλλονται εἰς μισθωτὸν τινα κατὰ διαστήματα ἄλλα ἢ ἐβδομαδιαία ἢ μηνιαία διαστήματα, ὁ τοιοῦτος μισθωτὸς δέον, διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν τούτων, νὰ θεωρῆται ὡς μισθωτὸς ἀμειβόμενος μηνιαίως καὶ πᾶσα παρακράτησις φόρου εἰσοδήματος γενομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 5 δέον νὰ γίνηται ἐκ τῆς τελευταίας καταβολῆς τοῦ μηνὸς καὶ θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὄλικου τῶν φορολογητέων ἀποδοχῶν (ὡς αὗται καθορίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 5 (1)) τῶν καταβληθεισῶν κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα.

(3) Ἐάν δὲν ληφθῆ παρὰ μισθωτοῦ τινος δήλωσις ὡς ἐν τῷ Κανονισμῷ 3 διαλαμβάνεται τὸ ὅλικόν τῶν ἐκπτώσεων διὰ τὸν τοιοῦτον μισθωτὸν θὰ θεωρηθῆ ὅτι εἶναι τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν πλέον 10% τοῦ ὅλικου τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν του, ὁ δὲ ἐργοδότης θὰ ἐξακριβῶνῃ τὰς ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχὰς καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνεται ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(4) Τὸ ποσὸν τῶν ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχῶν θὰ ὑπολογίζεται μέχρι τῆς πλησιεστέρας ἀκεραίας λίρας καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὸν μικρότερον τῶν 500 μιλς θὰ ἀγνοῖται, ποσὸν δὲ 500 μιλς καὶ ἄνω δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς μία λίρα.

(5) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι ἀρχίζει μισθωτὴν ὑπηρεσίαν ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτους τινός καὶ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι λαμβάνῃ ταυτοχρόνως ἀποδοχὰς ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐργοδοτῶν, τὸ τοιοῦτον πρόσωπον δέον νὰ ἀπτεῖνηται πρὸς τὸν Ἐφορον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον θὰ παρακρατῆται μηνιαίως ἢ ἐβδομαδιαίως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος. Ἐπὶ τῇ λήψει τοιαύτης αἰτήσεως, ὁ Ἐφορὸς δέον νὰ προσδιορίσῃ τὸν παρακρατητέον φόρον καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν ἐργοδότην ἢ ἕκαστὸν τῶν ἐργοδοτῶν ἐγγράφως περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖόν δέον νὰ παρακρατηθῆ ὡς φόρος εἰσοδήματος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοιοῦτου μισθωτοῦ.

5.—(1) Ἐκαστος ἐργοδότης ὁσάκις καταβάλλῃ πρὸς μισθωτὸν ἀποδοχὰς ὑπερβαίνουσας τὸ ποσὸν τῶν ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχῶν (αἱ τοιαῦται καθ' ὑπέρβασιν ἀποδοχαὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα θὰ ἀναφέρονται ὡς «αἱ φορολογητέαι ἀποδοχαὶ») ὀφείλει νὰ ἀποκόπηται τοσοῦτον ποσὸν φόρου ὅσον ἤθελε καθορισθῆ ἐν τοῖς πίναξι παρακρατήσεως φόρου :

Νοεῖται, ὅτι, ἐάν ὁ μισθωτὸς δὲν ἔχη ὑποβάλλῃ δήλωσιν ὡς ἐν τῷ Κανονισμῷ 3, πᾶσα παρακρατήσις φόρου θὰ εἶναι ἴση πρὸς τόσον ποσὸν ὅσον προνοεῖται δι' ἀγάμους.

(2) Ἐν τῇ λήψει ἀποφάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον δέον νὰ παρακρατηθῆ, αἱ φορολογητέαι ἀποδοχαὶ θὰ λογίζονται μέχρι τῆς πλησιεστέρας ἀκεραίας λίρας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὰ 500 μιλς ἢ μικρότερα θὰ ἀγνοῶνται καὶ ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 500 μιλς θὰ θεωρῶνται ὡς μία λίρα.

(3) Ἐάν ἐργοδότης τις προβῆ εἰς πληρωμὴν ἀμοιβῆς δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν ἢ πληρωμὴν ἄλλων ἐκτάκτων ἀμοιβῶν ἐξαιρέσει φιλοδωρήματος πρὸς μισθωτὸν τοῦ ὁποῖου αἱ κυρίως ἀποδοχαὶ πληρῶνται κατὰ μῆνα ἢ ἐβδομαδιαίως καὶ ἡ τοιαύτη καταβολὴ γίνῃ ἐν τινι μηνί ἢ ἐβδομάδι πρὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν αἱ κυρίως ἀποδοχαὶ συνήθως πληρῶνονται, δὲν θὰ παρακρατῆται φόρος ἐκ τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦ παρακρατητέου φόρου ἐκ τῶν κυρίως ἀποδοχῶν τῶν καταβλητέων ἀμέσως μετὰ τοιαύτην τινὰ πληρωμὴν θὰ λογίζεται ἐπὶ τοῦ ὅλικου τῶν φορολογητέων ἀποδοχῶν αἵτινες κατεβλήθησαν κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα ἢ ἐβδομάδα, περιλαμβανομένης καὶ πάσης ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις πληρωμῆς δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν ὡς καὶ ἄλλης τινός ἐκτάκτου ἀμοιβῆς.

(4) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐργοδότης τις προτίθεται νὰ πληρῶσῃ φιλοδωρήμα ἢ ἄλλας σημαντικοῦ ποσοῦ προσθέτους ἀποδοχὰς, ὁ Ἐφορὸς, τῇ παρακλήσει τοῦ ἐργοδότη, θὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον δέον νὰ παρακρατηθῆ ὡς φόρος εἰσοδήματος ἀναφορικῶς πρὸς τοιαύτας προσθέτους ἀποδοχὰς καὶ ὁ οὕτω ὁρισθεὶς φόρος θὰ παρακρατῆται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, προτοῦ οὗτος καταβάλλῃ τὸ φιλοδωρήμα ἢ ἄλλας σημαντικοῦ ποσοῦ προσθέτους ἀποδοχὰς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὑπάλληλον.